

CHAOS UNITED

STAAT IN
DE KOU!

Gerard van Gemert & Rudi Jonker

CONDOR

We stonden aan de grond genageld. Wat kwam daar op ons af? Natuurlijk hadden we al voor heel wat hete vuren gestaan, maar zoiets hadden we nog nooit gezien. Tot onze knieën in de sneeuw. Zie dan maar eens weg te rennen.

En waar was Fatima gebleven? Had dit ding haar opgeslokt?

1

Dagen voordat we tot aan onze knieën in de sneeuw stonden, stond ik nog gewoon in mijn kamer in Donkersloot. Buiten was het herfst. Guur en koud. Maar binnen propte ik mijn zwembroek in mijn reistas.

Een reistas, hoor ik jullie denken. Wat moet Milan met een reistas? Nou, ik ging op reis. Of beter gezegd: Chaos United ging op reis. Het was de prijs die we als team hadden gewonnen.

Weten jullie het nog?

In de zomer hadden we de Nationale Voetbalquiz gewonnen. Prof en Ming hadden onder mijn bezielende leiding, in een zinderende finale, de hoofdprijs uit het vuur gesleept. De prijs die alle andere prijzen overbodig maakte.

We mochten geheel verzorgd een wedstrijd bijwonen van één van de beste voetbalclubs ter wereld: FC BARCELONA! En alsof zo'n reis naar Spanje nog niet genoeg was, kregen we ook nog allemaal een compleet nieuwe voetbaloutfit.

Fatima had weer eens gelijk. Het maakte niet uit wie wat had gedaan of waarom. Chaos United had gescoord en niet zo zuinig ook.

Deze prijs gingen we nu eindelijk verzilveren. De volgende dag moesten we ons op het vliegveld melden. Want vanaf daar zouden we vertrekken naar het altijd zonnige Spanje.

* Zie *Chaos United breekt door*.

We hadden nog wel een paar maanden moeten wachten op onze prijs – tot de herfstvakantie – maar tot die tijd deden we wat we altijd deden.

DIT IS DE GLASREKENING VAN DE AFGELOPEN MAAND. JE HEBT PRECIES NEGEN RAMEN GERAAKT, IN VIER FLATGEBOUWEN. VERDER ZIJN ER DRIE LANTAARNPALEN VERNIELD EN HEB JE TWEE KEER DE BRIL VAN JE VRIEND PROF VERBRIJZELD.

JE BETAALT
ALLES VAN JE EIGEN
ZAKGELD.

Het kwam erop neer dat ik geen zakgeld meer zou krijgen totdat ik 33 jaar oud ben. Gekkenhuis!

Op school was de situatie niet veel beter.

HIHI!

WEET JIJ HET
VERSCHIL TUSSEN
EEN VOETBAL EN
EEN PET?

Je weet dat school en ik geen vrienden zijn. Volgens mij hebben volwassenen scholen uitgevonden om ervoor te zorgen dat kinderen geen plezier hebben. Ik kan dat bewijzen.

Voorbeeld: ik ben gek op voetbal. Het liefst voetbal ik de hele dag. Dan zou ik iedere dag, de hele dag, plezier hebben. Maar ik zit vijf dagen per week op school. Die dagen kan ik niet voetballen. Dus heb ik vijf dagen minder plezier. Geen speld tussen te krijgen, toch?

Dit heb ik meerdere keren uitgelegd aan onze lerares en daarna aan onze schooldirecteur.

HEB JE DAT
VERHAAL NOU WEER
OPGEHANGEN?
ZUCHT!

TWEE WEKEN
HUISARREST.
ZUCHT.

HET GAAT IN TEGEN
DE UNIVERSELE RECHTEN
VAN HET KIND.

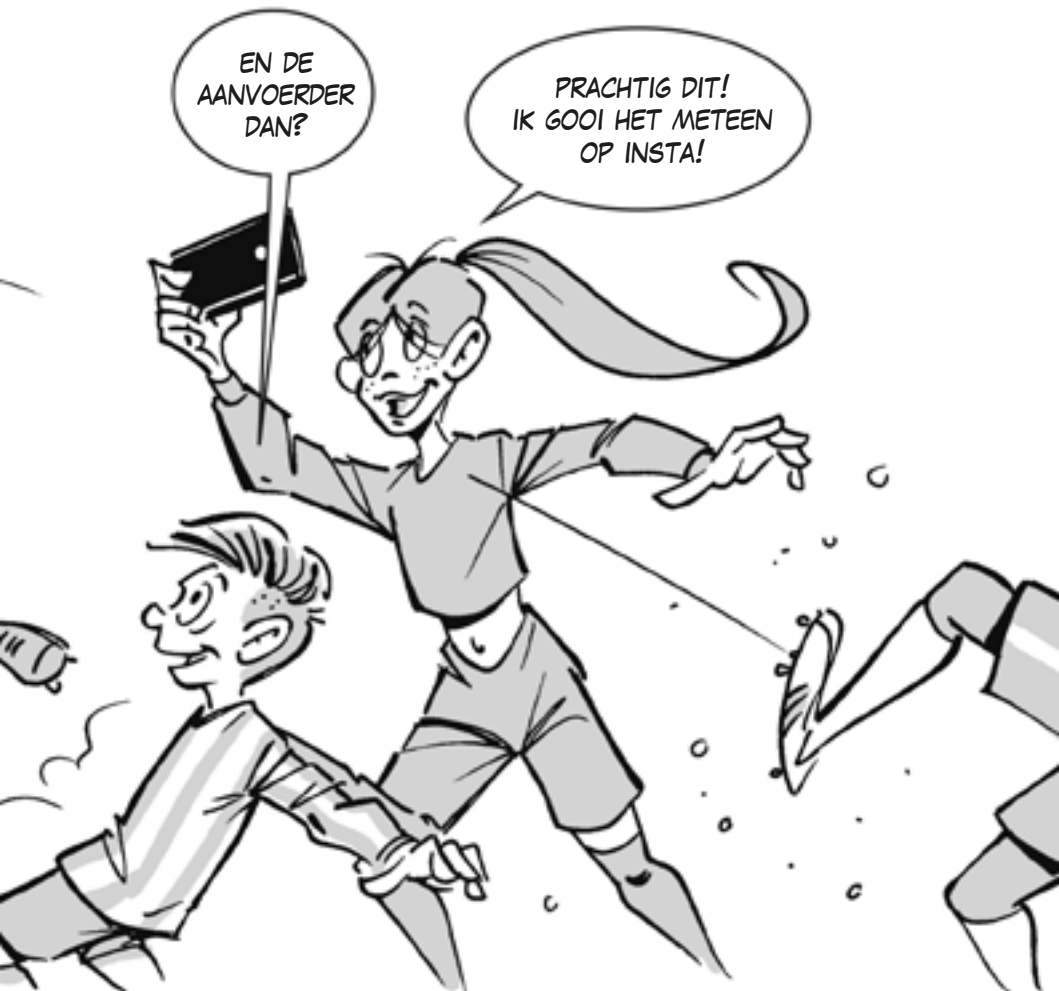
WAAR IS MIJN
RECHT OP VRIJHEID
VAN MENINGSUITING?

IK SCHRIJF
NAAR AMNESTY
INTERNATIONAL.

En zo rommelde ik mezelf door de dagen heen, tot de herfstvakantie aanbrak. De enige hoogtepunten waren de trainingen op ons veldje en de samenkomsten in ons clubhuis.

Fatima was inmiddels een vaste waarde in ons team. We hadden nog nooit zo'n goede keeper gehad. We hadden eigenlijk nog nooit een keeper gehad. Voordat Fatima keepste stond Prof meestal op doel, maar die was bang voor de bal. Hij hield alleen de ballen tegen die hij niet kon ontwijken.

De kern van de zaak. Daar draaide het om! Mijn ultieme droom. De rest was bijzaak. Het liep misschien niet altijd zoals ik het voor me zag, maar we maakten toch grote stappen.

En de reis naar Barcelona zou een grote sprong betekenen op de weg naar succes.

Klaar voor vertrek. Behalve een zwembroek had ik alleen het hoogstnoodzakelijke meegenomen. Een voetbal, mijn voetbalschoenen, een tandenborstel en genoeg snoep voor de heen- en de terugreis.

Ik had eigenlijk geen idee wat ik verder nog nodig zou hebben. Ik had nog nooit gereisd. We hebben thuis helemaal geen geld om op vakantie te gaan. Dit was de eerste keer dat ik naar het buitenland zou gaan.

In een vliegtuig nog wel! Slik!

Jullie weten dat ik niet snel bang ben, maar de gedachte dat ik honderden meters boven de aarde zou zweven maakte me nogal zenuwachtig. Vliegtuigen hebben motoren en die kunnen kapot gaan. Volgens mij blijft zo'n vliegtuig niet in de lucht als die motoren uitvallen.

EN BEHALVE DE
GEMIDDELDE SUPERHELD
ZIJN MENSEN BIJZONDER
SLECHT IN VLIEGEN.

NEERSTORTEN
IS MÉÉR HUN
SPECIALITEIT.

DAAR
WEET IK ALLES
VAN.

En dit was alleen nog maar net boven de begane grond. Op gras. Of op zand.

De gedachte aan een val uit een vliegtuig liet me niet los.

Het was te laat om nog een cursus tegen vlieg angst te volgen en dus besloot ik mijn vrienden te bellen voor wat geruststellende woorden...

Als eerste belde ik Prof.

VLIEGEN IS VOLGENS DE STATISTIEKEN
VERREWEG DE VEILIGSTE MANIER VAN REIZEN.
VERTROUW OP DE WETENSCHAP, VRIEND.
ALS DE PILOOT GEWOON Z'N WERK DOET EN
DE WEERSOMSTANDIGHEDEN EEN BEETJE
MEEZITTEN, IS ER GEEN VUULTJE
AAN DE LUCHT.

PILOOT?

WEERSOMSTANDIG-
HEDEN?

IK MAAK ME MEER ZORGEN
OM MIJN GEZONDHEID. ZELF WORD IK
AL MISSELIJK ALS IK LANGER DAN DRIE MINUTEN
IN EEN AUTO ZIT. EN LUCHTZIEKTE IS EEN
STUK HEFTIGER DAN WAGENZIEKTE.

LUCHTZIEKTE?

DUS HEB IK DE STERKSTE
REISTABLETTEN DIE ER ZIJN.
IN GROOTVERPAKKING! DE ENIGE
BIJWERKING IS SLAPERIGHEID EN ER
IS ALTIJD EEN KANSJE OP HALLUCINATIES.
IN HET ERGSTE GEVAL VERKEER IK
OP GROTE HOOGTE IN HOGERE
SFEREN, HAHA!

Prof had goed voor zichzelf gezorgd. Zoveel was duidelijk. Maar het gesprek had me niet rustiger gemaakt. Integendeel! Ik had behoefte aan zekerheid, stabiliteit. Statistieken, m'n neus! Bij wiskunde had ik het nooit begrepen, dus hoe kon ik er nu op vertrouwen?

Het was tijd voor een rots in deze branding. Dus belde ik de gast die ontspanning tot kunst heeft verheven. Hij die alle aanvallen van elke tegenstander in de kiem smoort, voordat ze gevaarlijk worden. Wellicht kon hij ook mijn paniekaanval stoppen...

JE KLINT
ZENLWACHTIG, MAN.
WE GAAN NAAR SPANJE!
ZONNETJE, ZEE, STRAND.
BARCELONA!
GENIETEN, TOCH?

DAAR 'ZIJN' IS NIET HET PROBLEEM.
HET GAAT EROM HOE WE DAAR 'KOMEN'.
MET EEN VLIEGTUIG! HEB JIJ WELEENS
IN EEN VLIEGTUIG GEZETEN?

ZEKERS. OP DE KERMIS.
IN EEN DRAAIMOLEN. MAN,
WAT WAS IK MISSELIJK.
NIET TE GELOVEN!

JE LIJKT PROF WEL.
DIT HELPT NIET, BEN.

DENK AAN PIPPI LANGKOUS, MAN.
DIE ZEGT: IK HEB HET NOG NOOIT GEDAAN,
DUS IK DENK DAT IK HET WEL KAN.

MIJN LIJFSPREUK.

DUS JIJ DENKT
DAT IK HET WEL
AANKAN?

Bennie had overduidelijk geen enkele last van vliegangst. Eigenlijk had hij vrijwel nooit ergens last van. Maar Bennie was een fenomeen. Niemand was zo ontspannen als Bennie. Als alle motoren uitvielen, zou hij nog in slaap kunnen vallen.

Ik had nu geen behoefte aan ontspanning, maar aan wijsheid...

WIE BANG IS VOOR
DE TOEKOMST, MIST
HET MOMENT.

... EH...

DE MENS LIJDT HET
MEEST DOOR HET LIJDEN
DAT HIJ VREEST.

... EH...

Zoveel wijsheid kon mijn brein niet bevatten. Mijn brein zát al boordevol met angst. Zoals vaker brachten mijn teamleden me eerder in verwarring dan dat ze hulp boden.

Rosa dan maar...

Rosa is een kei in organiseren en ze is stoer. Die regelt alles. Zij had ons ingeschreven voor de Nationale Voetbalquiz en was daarna degene die alle zaken afhandelde. Ze had ook als enige een goed mobieltje. Dat hielp. Door haar wisten we hoe laat we de volgende dag op het vliegveld moesten zijn, welke vlucht we hadden, hoe laat we zouden landen in Barcelona en wie ons daar zou komen ophalen.

Misschien wist ze ook wel hoe ik mijn vliegangst zou kunnen beheersen of wat ik er tegen kon doen.

DAT MOET JE ZELF
DOEN, MILAN! IK HEB
DAAR NU GEEN TIJD
VOOR.

HEB JE DE
ANDEREN AL
GEVRAAGD?

DIE MAKEN MIJN
PANIEK ALLEEN MAAR
GROTER!

DOE WAT JE
HET BESTE KUNT:
NIET NADENKEN!

HUH?

ALS JE ER NIET
AAN DENKT, KUN JE
ER OOK NIET BANG
VAN WORDEN.

EN ALS JE DAN TOCH
DENKT, DENK DAN AAN
DINGEN WAAR JE BLIJ
VAN WORDT.

IK WORD BLIJ
VAN DE GEDACHTE
DAT WE NIET
NEERSTORTEN.

Teleurgesteld hing ik op. Blijkbaar was ik de enige die zich druk maakte over het feit dat mensen niet geschikt zijn om te vliegen. Armen zijn geen vleugels, toch? Ik had genoeg rampenfilms gezien om te weten dat je geen enkele kans maakt als een vliegtuig neerstort. Die films waren er niet voor niets.

Op het moment dat ik besloot om nog wat online tutorials te gaan bekijken over hoe je een vliegtuigcrash overleeft, ging de telefoon. Fatima.

Ik had haar niet gebeld omdat ik niet als een watje wilde overkomen. Zij zag in mij de stoere aanvoerder, die ik – onder normale omstandigheden – ook ben natuurlijk. Als ik maar met mijn voetbalschoenen op vaste grond sta.

BEN JIJ OOK
ZO ZENUWCHTIG?

NEUH...
HOEZO?

IK BEN NOG
NOOIT IN HET
BUITENLAND
GEWEEST.

EN IK HEB
OOK NOG NOOIT IN
EEN Vliegtuig
GEZETEN.

BEN JIJ
NIET EEN BEETJE
BANG?

BANG?

Fatima haalde het beste in mij naar boven. Het vooruitzicht dat ze naast me kwam zitten in het vliegtuig was verreweg het beste nieuws van deze avond. Tijd om te gaan slapen. Wat ons ook te wachten stond, ik kon maar beter goed uitgerust zijn.

